

Euroopan unionin virallinen lehti

C 228

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

17. syyskuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
2005/C 228/01	Neuvoston lausunto, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2005, Portugalin tarkistetusta vakausohjelmasta vuosiksi 2005—2009	1
	Komissio	
2005/C 228/02	Euron kurssi	5
2005/C 228/03	Ilmoitus neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3286/94 tarkoitettuja kaupan esteitä koskevan tutkimusmenettelyn aloittamisesta siltä osin kuin on kyse Intian käyttöön ottamista toimenpiteistä ja sen noudattamista käytännöistä viinien ja tislattujen alkoholijuomien kaupassa	6
2005/C 228/04	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	9
2005/C 228/05	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta	11
2005/C 228/06	Valtiontuki — Ranska — Valtiontuki N:o C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) — Renderointialan tuet vuonna 2003 — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti	13
2005/C 228/07	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ) — Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä ⁽¹⁾	20

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

**NEUVOSTON LAUSUNTO,
annettu 12 päivänä heinäkuuta 2005,
Portugalin tarkistetusta vakausohjelmasta vuosiksi 2005—2009**

(2005/C 228/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

on kuullut talous- ja rahoituskomiteaa,

ON ANTANUT TÄMÄN LAUSUNNON:

- (1) Neuvosto tarkasteli 12 päivänä heinäkuuta 2005 Portugalin tarkistettua vakausohjelmaa, joka kattaa vuodet 2005—2009. Tarkistus noudattaa vakaus- ja lähentymisohjelmien sisältöä ja muotoa koskevien käytännesääntöjen tietovaatimuksia.⁽²⁾ Ohjelmassa ei kuitenkaan esitetä ennusteita julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä. Portugalia kehotetaan noudattamaan käytännesääntöjen tietovaatimuksia täysimääräisesti.
- (2) Vakausohjelman tarkistus perustuu tarpeeseen supistaa julkisen talouden alijäämää, joka vuonna 2005 on 6,2 prosenttia suhteessa BKT:hen eli reilusti yli 3 prosentin viitearvon. Alijäämä on kasvanut Portugalin viranomaisten jokin aika sitten Eurostatin kanssa käymien keskusteluiden jälkeen ilmoittamasta 2,9 prosentista suhteessa BKT:hen vuosina 2002—2004⁽³⁾, ja se on huomattavasti suurempi verrattuna edellisessä ohjelmataarkistuksessa esitettyyn 2,2 prosentin tavoitteeseen suhteessa BKT:hen vuonna 2005. Alijäämän kasvun syyt ovat odotettua heikompi talouskasvu, menojen kasvun uudelleenarviointi, menojen ylitykset budjettiin verrattuna, edellisessä ohjelmassa suunniteltujen kertaluonteisten toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen ja uuden hallituksen kesäkuussa 2005 hyväksymä korjaustoimenpidepaketti, jonka vaikutus on noin 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen. Alijäämän supistamiseksi tarkistuksessa esitetään strategia, jonka mukaan toteutetaan rakenteellisia toimenpiteitä laajamittaisten kertaluonteisten ja väliaikaisten toimenpiteiden sijaan. Tämä strategia poikkeaa edellisissä tarkistuksissa esitetystä julkisen talouden strategiasta. Julkisen talouden alijäämän odotetaan supistuvan jatkuvasti seuraavien vuosien aikana, mutta alijäämä ylittää 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen vuoteen 2007 saakka.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Portugalin viranomaiset olivat toimittaneet tarkistetun ohjelman joulukuussa 2004 ja olivat näin ollen noudattaneet asetettua toimitusaikaa. Portugalin lähestyvien vaalien vuoksi tuolloin päätettiin kuitenkin olla arvioimatta ohjelmaa ja odotettiin uuden hallituksen esittämää tarkistusta.

⁽³⁾ Alijäämä oli vuonna 2002 4,1 prosenttia, vuonna 2003 5,4 prosenttia ja vuonna 2004 5,2 prosenttia suhteessa BKT:hen, kun suljetaan pois tärkeimmät kertaluonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet.

- (3) Ohjelman perustana olevassa makrotalouden skenaariossa arvioidaan kokonaistuotannon kasvun kiihtyvän vähitellen 0,8 prosentista vuonna 2005 3,0 prosenttiin vuonna 2009. Näiden vuosien välisenä aikana kasvuluvut ovat 1,4 prosenttia, 2,2 prosenttia ja 2,6 prosenttia. Nykyisten tietojen perusteella ohjelmakauden ensimmäisen jakson kasvuennusteet ovat realistisia, mutta loppujaksoon liittyy enemmän riskejä. Tuottavuutta ja kilpailukykyä lisäävät ja luottamuksen palauttavat rakenteelliset toimenpiteet ovat välttämättömiä ennustetun kasvu-uran toteuttamiseksi.
- (4) Ohjelman tavoitteena on julkisen talouden alijäämän supistaminen alle 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen vuoteen 2008 mennessä. Julkisen talouden alijäämän odotetaan supistuvan 6,2 prosentista suhteessa BKT:hen vuonna 2005 niin, että se on 4,8 prosenttia vuonna 2006, 3,9 prosenttia vuonna 2007, 2,8 prosenttia vuonna 2008 ja 1,6 prosenttia vuonna 2009. Komission yksiköt ovat tehneet ohjelman tietojen perusteella laskelmia yhteisesti hyväksytyjen menetelmien mukaisesti. Laskelmien mukaan suhdannetasoitettu alijäämä nousee vuonna 2005 5,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen ja supistuu sen jälkeen vähitellen 1,4 prosenttiin vuonna 2009. Vakauttaminen jakautuu koko ohjelmakaudelle, mutta kuitenkin etupainotteisesti, sillä vuonna 2006 tapahtuu merkittävää vakauttamista. Vakauttaminen perustuu ohjelmakauden alkupuolella ensi sijassa tulojen kasvuun korkeampien veroasteiden (erityisesti alv:n korottaminen 19 prosentista 21 prosenttiin), pienempien verohyvitysten ja paremman veronkannon avulla. Näin korvataan osa saamatta jäävistä kertaluonteisista tuloista. Myöhemminä vuosina menorajoituksia lisätään pysyvien toimenpiteiden avulla. Tähän sisältyvät muun muassa julkisen hallinnon uudistus, palkkamenojen hillitseminen ja sosiaaliturvan piiriin kuuluvien eläkejärjestelmien muutokset, joilla on merkittävä vaikutus julkiseen talouteen ensi sijassa keskipitkällä aikavälillä. Investointien osuus julkisista kokonaismenoista supistuu vain hieman ohjelmakauden aikana.
- (5) Ohjelmassa ennustettuun julkisen talouden toteutumaan liittyy monia riskejä. Ensinnäkin taloudellisen toimeliaisuuden nopeutuminen voi olla odotettua hitaampaa julkisen talouden vakauttamistoimenpiteiden todellisesta vaikutuksesta riippuen ja kun otetaan huomioon se, että kansainvälinen kilpailu todennäköisesti kiristyy Portugalin vientimarkkinoilla. Toiseksi tuloja kasvattavien ja menojen hillitsevien toimenpiteiden vaikutus saattaa olla ennustettua pienempi tai haluttujen tulosten saavuttaminen vie kauemmin. Korkeampi veroaste lisää veronkierron riskiä siitä huolimatta, että verotusta koskevan yhdenmukaisuuden lisäämiseksi toteutetaan merkittäviä toimenpiteitä, myös siten, että tehdään tiiviimpää hallinnollista yhteistyötä valtioiden rajat ylittävien alv-petosten torjumiseksi. Lisäksi suurimmasta osasta ilmoitetuista menorajoituksista ole vielä säädetty. Tämän arvion perusteella hallitus saattaisi joutua täyttämään sitoumuksensa lisätoimenpiteiden toteuttamisesta välttääkseen sen, että alijäämä ylittää 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen suunniteltua kauemmin. Vaikka suunnitelmaa noudatettaisiinkin, ohjelman finanssipolitiikan viritys ei tarjoa ainakaan ennen vuotta 2009 riittävää varmuusmarginaalia sen varmistamiseksi, ettei alijäämän raja-arvo ylitä normaaleissa suhdannevaihteluissa. Se ei myöskään riitä varmistamaan sitä, että vakaus- ja kasvuso-pimuksessa keskipitkän aikavälin tavoitteeksi asetettu lähellä tasapainoa oleva julkisen talouden rahoitusasema saavutetaan ohjelmakauden aikana siitä huolimatta, että rakenteellinen alijäämä supistuu vuosien 2005—2009 aikana noin 4 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen. Herkkyyksanalyysin mukaan alijäämä olisi vuonna 2009 edelleen 3 prosenttia tai hyvin lähellä sitä, jos makrotalouden kehitys on epäsuotuisa.
- (6) Julkisen velan suhde BKT:hen ylitti perustamissopimuksessa asetetun 60 prosentin viitearvon vuonna 2003 ja nousi 61,9 prosenttiin vuonna 2004. Tarkistuksen mukaan velkasuhde saavuttaa 66,5 prosentin suhteessa BKT:hen vuonna 2005 ja on suurimmallaan 67,8 prosenttia vuonna 2007. Tämän jälkeen se alenee 64,5 prosenttiin vuonna 2009. Myös bruttovelkasuhteen kehitys saattaa olla ennustettua epäsuotuisampi, kun otetaan huomioon taloudelliseen toimeliaisuuteen ja julkisen talouden tavoitteisiin liittyvät riskit sekä aiemmin jo esiintyneet mahdolliset velkaa lisäävät virtavaranto-korjaukset, erityisesti rahoitusvarojen kertyminen.
- (7) Portugalin julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyysnäyttää liittyvän riskejä, jotka johtuvat väestön ikääntymisestä aiheutuvista ennustetuista julkisista menoista. Tähän mennessä erityisesti eläke- ja terveydenhuoltoaloilla säädettyjen rakenneuudistustoimenpiteiden pitäisi vähentää väestön ikääntymisen vaikutusta julkiseen talouteen. Näyttää kuitenkin siltä, että nämä uudistukset eivät ole riittäviä kestävyysvarmistamiseksi. Tarkistuksessa esitetyillä, erityisesti julkishallinnon eläkesäännöksiä koskevilla uudistuksilla voi olla myönteinen vaikutus julkiseen talouteen, jos ne toteutetaan perusteellisesti. Hallitus on pyytänyt laatimaan raportin, jossa arvioidaan sosiaaliturvajärjestelmän pitkän aikavälin kestävyyttä.

- (8) Yleisarviona voidaan todeta, että tarkistetussa ohjelmassa esitetty talouspolitiikka vastaa osittain julkista taloutta koskevia, talouspolitiikan laajoja maakohtaisia suuntaviivoja. Ohjelmassa esitetään suositusten mukaisesti, että julkisen talouden vakauttaminen toteutetaan pääasiassa menopuolella, eikä se perustu kertaluonteisiin tai väliaikaisiin toimenpiteisiin. Jos ohjelman ennusteet toteutuvat, suhdannetasoitettu perusjäämä (ilman kertaluonteisia ja väliaikaisia toimenpiteitä) vahvistuu yli 0,5 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen kunakin vuonna. Ohjelman mukaan alijäämä ei kuitenkaan supistu alle 3 prosenttiin suhteessa BKT:hen ennen vuotta 2008, eikä menojen suunniteltu rajoittaminen riitä vakaus- ja kasvusopimuksessa keskipitkän aikavälin tavoitteeksi asetetun, lähellä tasapainoa olevan julkisen talouden rahoitusaseman saavuttamiseen ennen ohjelmakauden loppua.
- (9) Komissio aloitti 22 päivänä kesäkuuta 2005 liiallista alijäämää koskevan menettelyn Portugalin osalta vakausohjelman tarkistuksessa vuodeksi 2005 ja sitä seuraaviksi vuosiksi esitettyjen alijäämä- ja velkalukujen perusteella. Kun neuvosto tekee päätöksen, jonka mukaan Portugalissa on liiallinen alijäämä, se esittää myös suosituksen tilanteen korjaamiseksi. Tähän suositukseen sisältyy muun muassa määräaika liiallisen alijäämän korjaamiseksi.

Edellä esitetyn arvioinnin perusteella neuvosto katsoo, että Portugalin olisi

- i) rajoitettava julkisen talouden rahoitusaseman heikentymistä vuonna 2005 varmistamalla, että ilmoitetut korjaustoimenpiteet toteutetaan määrätietoisesti;
- ii) korjattava liiallinen alijäämä kestäväällä tavalla mahdollisimman pian ryhtymällä vuonna 2006 merkittäviin toimenpiteisiin alijäämän supistamiseksi merkittävästi kunakin vuonna ja toteuttamalla määrätietoisesti suunnitellut toimenpiteet julkisten menojen vähentämiseksi; hyödynnettävä kaikki mahdollisuudet julkisen alijäämän supistumisen nopeuttamiseksi erityisesti luomalla liikkumavaraa, jotta voidaan ottaa huomioon mahdollisesti odotettua heikomman kasvun vaikutus julkiseen talouteen;
- iii) saatettava bruttovelkasuhteen supistuminen vakaalle uralle varmistamalla, että velkakehitys kuvastaa alijäämän supistumisen edistymistä, ja välttämällä velkaa lisääviä rahoitustoimenpiteitä;
- iv) valvottava menojen kehitystä kenties ilmoittamalla sitovista ylärajoista tietyille menoluokille sellaisen kattavan uudistusohjelman puitteissa, joka parantaa julkisen talouden laatua ja pitkän aikavälin kestävyttä;
- v) parannettava julkista taloutta koskevien tietojen käsittelyä edelleen.

Keskeisten makrotaloutta ja julkista taloutta koskevien ennusteiden vertailu

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
BKT:n määrä (muutos, %)	VO kesäkuu 2005	1,0	0,8	1,4	2,2	2,6	3,0
	KOM huhtikuu 2005	1,0	1,1	1,7	—	—	—
	VO tammikuu 2004	1,0	2,5	2,8	3,0	—	—
YKHI-inflaatio (%)	VO kesäkuu 2005	2,5	2,5	2,9	2,5	2,5	2,4
	KOM huhtikuu 2005	2,5	2,3	2,1	—	—	—
	VO tammikuu 2004	2,0	2,0	2,0	2,0	—	—
Julkisen talouden rahoitusasema (suhteessa BKT:hen)	VO kesäkuu 2005	- 2,9	- 6,2	- 4,8	- 3,9	- 2,8	- 1,6
	KOM huhtikuu 2005	- 2,9	- 4,9	- 4,7	—	—	—
	VO tammikuu 2004 (*)	- 2,8	- 2,2	- 1,6	- 1,1	—	—

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Perusjäämä (suhteessa BKT:hen)	VO kesäkuu 2005	- 0,1	- 3,3	- 1,6	- 0,5	0,7	1,8
	KOM huhtikuu 2005	- 0,1	- 2,0	- 1,6	—	—	—
	VO tammikuu 2004	0,1	0,9	1,5	2,0	—	—
Suhdannetasoitettu rahoitusasema (suhteessa BKT:hen)	VO kesäkuu 2005 ⁽¹⁾	- 2,2	- 5,3	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	KOM huhtikuu 2005	- 2,0	- 3,9	- 3,7	—	—	—
	VO tammikuu 2004 ⁽¹⁾	- 1,7	- 1,3	- 0,9	- 0,7	—	—
Kertaluonteiset toimenpiteet (suhteessa BKT:hen)	VO kesäkuu 2005	2,3	0,2	0	0	0	0
	KOM huhtikuu 2005	2,3	0,3	0	—	—	—
Suhdannetasoitettu rahoitusasema poislukien kertaluonteiset toimet (suhteessa BKT:hen)	VO kesäkuu 2005 ⁽¹⁾	- 4,5	- 5,5	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	KOM huhtikuu 2005	- 4,3	- 4,2	- 3,7	—	—	—
Julkisen talouden bruttovelka (suhteessa BKT:hen)	VO kesäkuu 2005	61,9	66,5	67,5	67,8	66,8	64,5
	KOM huhtikuu 2005	61,9	66,2	68,5	—	—	—
	VO tammikuu 2004 ^(*)	60,0	59,7	58,6	57,0	—	—

Huomautus:

⁽¹⁾ Komission yksiköiden laskelmat, jotka perustuvat ohjelman tietoihin.

^(*) Kertaluonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet mukaan lukien.

Lähteet:

Vakaushjelma (VO); komission yksiköiden kevään 2005 talousennuste (KOM); komission yksiköiden laskelmat.

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

16. syyskuuta 2005

(2005/C 228/02)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2243	SIT	Slovenian tolarina	239,46
JPY	Japanin jeniä	135,78	SKK	Slovakian korunaa	38,347
DKK	Tanskan kruunua	7,4574	TRY	Turkin liiraa	1,6420
GBP	Englannin punttaa	0,67650	AUD	Australian dollaria	1,5933
SEK	Ruotsin kruunua	9,3305	CAD	Kanadan dollaria	1,4487
CHF	Sveitsin frangia	1,5510	HKD	Hongkongin dollaria	9,5008
ISK	Islannin kruunua	75,83	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7347
NOK	Norjan kruunua	7,7945	SGD	Singaporin dollaria	2,0553
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	KRW	Etelä-Korean wonia	1 257,97
CYP	Kyproksen punttaa	0,5729	ZAR	Etelä-Afrikan randia	7,7981
CZK	Tšekin korunaa	29,073	CNY	Kiinan juan renminbiä	9,9010
EEK	Viron kruunua	15,6466	HRK	Kroatian kunaa	7,4345
HUF	Unkarin forinttia	245,32	IDR	Indonesian rupiaa	12 426,65
LTL	Liettuan litiä	3,4528	MYR	Malesian ringgitiä	4,615
LVL	Latvian latia	0,6960	PHP	Filippiinien pesoa	68,775
MTL	Maltan liiraa	0,4293	RUB	Venäjän ruplaa	34,6980
PLN	Puolan zlotya	3,8827	THB	Thaimaan bahtia	50,178
RON	Romanian leuta	3,4754			

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Ilmoitus neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3286/94 tarkoitettuja kaupan esteitä koskevan tutkimusmenettelyn aloittamisesta siltä osin kuin on kyse Intian käyttöön ottamista toimenpiteistä ja sen noudattamista käytännöistä viinien ja tislattujen alkoholijuomien kaupassa

(2005/C 228/03)

Komissio vastaanotti 20. heinäkuuta 2005 neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94⁽¹⁾, jäljempänä 'asetus', 4 artiklan nojalla tehdyn valituksen.

1. Valituksen tekijät

Valituksen tekivät CEEV (Comité européen des entreprises vins) ja CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux, Euroopan alkoholituottajien yhdistys).

CEPS on tislattujen alkoholijuomien tuottajien edustuselin EU:ssa. Sen jäsenistöön kuuluu 38 kansallista järjestöä, jotka edustavat tuotannonalaa yhteensä 21 EU-jäsenvaltiossa. CEEV on EU-jäsenvaltioiden viinien, maustettujen viinien, kuohuviinien, liköörien ja muiden viinituotteiden tuotantoa ja/tai kauppaa edustavien kansallisten ammattijärjestöjen edustuselin EU:ssa. Sen jäsenenä on 12 kansallista järjestöä ja Sveitsi.

CEEV ja CEPS ovat asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, jotka toimivat yhteisön yhden tai useamman yrityksen puolesta.

2. Tuote

EU:n tuotteet, joihin kyseessä olevat Intian toimenpiteet vaikuttavat, ovat viinit, vermutit, maustetut viinit ja tislattut alkoholijuomat, jotka luokitellaan HS-alanimikkeisiin 2204, 2205, 2206 ja 2208. Niihin kuuluvat kuohumattomat viinit ja kuohuviinit, vermutit ja muut väkevöidyt viinit kuten portviini ja sherry sekä maataloudesta peräisin olevista raaka-aineista tislamalla valmistetut alkoholijuomat kuten brandyt ja viinistä tislattua väkevää alkoholijuomaa, viskit, gini, votka, rommi ja liköörit.

Komission aloittamaan tutkimukseen voidaan kuitenkin sisällyttää myös muita tuotteita ja erityisesti sellaisia, joihin jäljempänä mainitussa määräajassa (katso 8 kohta) ilmoittautuneet asianomaiset osapuolet voivat osoittaa valituksen kohteena olevien käytäntöjen vaikuttavan.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3286/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994, yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71). Asetus sellaisenaan kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 356/95 (EYVL L 41, 23.2.1995, s. 3).

3. Kohde

Valitus koskee viinien ja tislattujen alkoholijuomien maahantuontia koskevan Intian lainsäädännön kolmea seuraavaa piirrettä:

(a) Lisätulli

Intian lainsäädännön mukaan alkoholijuomien valmisteveron kantamisessa toimivalta on 26:lla Intian osavaltiohallituksella. Valmisteveroa kannetaan periaatteessa vain tuotteista, joita on käsitelty valmistusprosessissa Intiassa. Maahantuoduista pulloitetuista viineistä ja tislatuista alkoholijuomista ei tästä syystä periaatteessa kanneta valmisteveroa. Vain kotimaan tuotanto ja Intiassa pulloitettava suuressa erissä tapahtuva tuonti kuuluvat veron (jonka määrä vaihtelee sen mukaan, millaiseksi kukin Intian 26 osavaltiohallituksesta on sen omissa osavaltiossaan asettanut) piiriin.

Näin ollen Intia julkaisi 1. huhtikuuta 2001 tullitariffilain 3 §:n mukaisen tiedonannon N:o 37/2001, jolla se otti käyttöön maahantuotuja viinejä ja tislattuja alkoholijuomia koskevan liittovaltion lisätullin kotimaassa tuotettujen tuotteiden maksettujen tai maksettavien osavaltiotason valmisteverojen kompensoimiseksi. Tullitariffilain 3 §:n mukaan liittovaltion lisätullin tulee olla "vastaava" kuin kotimaisista tuotteista kannettava valmistevero. Lisätullia peritään tuonnin arvon perusteella eritasoisena. Maaliskuun 1. päivänä 2003 annettun tullin tiedonannon N:o 32/2003 mukaan maahantuotuihin viineihin sovellettavan lisätullin kolme nykyistä tasoa ovat 75 prosenttia, 50 prosenttia ja 20 prosenttia (tuonnin arvosta riippuen) ja maahantuotujen tislattujen alkoholijuomien lisätullin neljä tasoa ovat 150 prosenttia, 100 prosenttia, 50 prosenttia ja 25 prosenttia (tuonnin arvosta riippuen).

(b) Osavaltion valmistevero ja muut verot

Kuten edellä on selvitetty, Intian osavaltioilla ei ole toimivaltaa kantaa valmisteveroa maahantuoduista pulloitetuista viineistä tai tislatuista alkoholijuomista. Valituksen tekijät väittävät kuitenkin, että tästä huolimatta useissa osavaltioissa sovelletaan valmisteveroa tai vastaavia erinimisiä ja erisuuruisia veroja maahantuotujen viinien ja tislattujen alkoholijuomien myyntiin. Valituksen tekijöiden mukaan joitakin veroja (valmiste- tai muita veroja) sovelletaan ainoastaan maahantuotuihin tuotteisiin tai tuontituotteiden verokannat ovat korkeampia kuin kotimaisten tuotteiden.

(c) *Osavaltion tuontirajoitukset*

Valituksen tekijät väittävät, että seitsemässä Intian osavaltiossa menettelytavat merkitsevät viinien ja tislattujen alkoholijuomien tosiasiallista tuontikieltoa.

4. Kaupan esteitä koskevat väitteet

Valituksen tekijöiden mukaan 3 kohdassa kuvaillut toimenpiteet ja käytännöt ovat asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kaupan esteitä.

(a) *Lisätulli*

Valituksen tekijät väittävät, että liittovaltion lisätullia on pidettävä tuontitullina (tai muuna tullina tai maksuna), joka on vuoden 1994 GATT-sopimuksen II artiklan sekä sopimuksen tullitaulukon mukaisten Intian velvollisuuksien vastainen. Tässä yhteydessä valituksessa selvitetään, että Intian WTO-sopimuksen mukainen tullisidonta antaa Intialle oikeuden periä tulleja ja maksuja viineistä ja tislatuista alkoholijuomista korkeintaan 150 prosenttia. Kaikista maahantuoduista viineistä ja tislatuista alkoholijuomista peritään perustulli, joka on 150 prosenttia tislattujen alkoholijuomien ja 100 prosenttia viinien osalta. Näiden tullimäärien lisäksi peritään liittovaltion lisätulli. Näin ollen, jos liittovaltion lisätullia pidetään tuontitullina (tai muuna tullina tai maksuna), kaikkien tislattujen alkoholijuomien ja kaikkien viinien (lukuun ottamatta kaikkein kalleimpia viinejä⁽¹⁾) kokonaistulli ylittää tullisidonnan mukaisen 150 prosenttia. Lisäksi valituksen tekijät väittävät, että liittovaltion lisätullia ei voida pitää II artiklan 2 kohdan a alakohdan tarkoittamana "sisäistä veroa vastaavana" verona eikä sitä sen vuoksi voida perustella kyseisellä säännöksellä.

Valituksen tekijät väittävät toisaalta myös, että liittovaltion lisätullin vuoksi maahantuotuja viinejä ja tislattuja alkoholijuomia kohdellaan selvästi vähemmän suopeasti kuin 'samankaltaisia' (tai 'suoraan kilpailevia tai korvaavia') kotimaisia tuotteita, ja näin rikotaan vuoden 1994 GATT-sopimuksen III artiklan 2 kohtaa. Tässä yhteydessä valituksen tekijät väittävät, että vaikka maahantuoduista tislatuista alkoholijuomista ei yleensä kanneta osavaltion valmisteveroa, liittovaltion lisätulli ylittää oleellisesti kotimaisten tislattujen alkoholijuomien myyntiin useimmissa Intian osavaltioissa sovellettavan valmisteveron määrän.

Valituksen tekijöiden mukaan maahantuotujen viinien ja tislattujen alkoholijuomien verot ovat liian korkeat myös siinä tapauksessa, että verrataan maahantuotujen viinien ja tislattujen alkoholijuomien myyntiin sovellettavien liittovaltion lisätullin ja osavaltioiden muiden välillisten verojen yhteenlaskettua määrää kotimaisiin viineihin ja tislattuihin alkoholijuomiin sovellettavien osavaltioiden valmisteverojen ja muiden välillisten verojen yhteismäärään.

⁽¹⁾ Maahantuodut viinit, joiden cif-tuontihinta on yli 100 USD laatikolta (12 pulloa) ja joihin sovelletaan alhaisinta (20 prosenttia tuontiarvosta) lisätullia.

(b) *Osavaltion valmistevero ja muut verot*

Valituksen tekijät väittävät, että vaikka Intian osavaltioilla ei ole toimivaltaa valmisteveron kantamiseen maahantuoduista pullotetuista viineistä ja tislatuista alkoholijuomista, useat osavaltiot soveltavat kuitenkin joko valmisteveroa tai vastaavia erinimisiä ja erisuuruisia veroja maahantuotujen viinien ja tislattujen alkoholijuomien myyntiin. Siksi ainakin 13 Intian osavaltion väitetään soveltavan joko valmisteveroa tai muita veroja, joita voidaan pitää vaihtoehtoisina tapoina kerätä tuloja maahantuoduista tuotteista, joista osavaltioilla ei ole oikeutta kantaa valmisteveroa. Valituksen tekijöiden mukaan joitakin veroja (valmiste- tai muita veroja) joko kannetaan ainoastaan maahantuoduista tuotteista tai tuontituotteiden verokannat ovat korkeampia kuin kotimaisten tuotteiden, mikä on vuoden 1994 GATT-sopimuksen III artiklan 2 kohdan vastaista.

(c) *Osavaltion tuontirajoitukset*

Valituksen tekijät väittävät, että seitsemässä Intian osavaltiossa menettelytavat merkitsevät viinien ja tislattujen alkoholijuomien tosiasiallista tuontikieltoa, mikä on vuoden 1994 GATT-sopimuksen III artiklan 4 kohdan ja XI artiklan 1 kohdan vastaista.

Käytettävissä olevien tietojen ja toimitetun näytön perusteella komissio on vakuuttunut siitä, että valituksessa esitetään riittävä alustava näyttö asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kaupan esteiden olemassaolosta.

5. Epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia koskeva väite

International Wine & Spirits Record (IWSR) arvioi merkkituotteita olevien, länsimaistyyppisten tislattujen alkoholijuomien kulutuksen Intiassa vuonna 2004 olleen 87 miljoonaa laatikkoa (9 litraa/laatikko, "nine litre case"), mikä tekee Intiasta yhden suurimmista tislattujen alkoholijuomien markkinoista maailmassa. Arvioituun määrään sisältyy noin 550 000 laatikkoa maahantuotuja tislattuja alkoholijuomia ja jäljelle jäävä osuus (99,4 prosenttia) on kotimaassa valmistettua 'Indian Made Foreign Liquor' -alkoholijuomaa (IMFL). Vuonna 2004 EU:sta viettiin Intiaan tislattuja alkoholijuomia noin 23 211 000 euron arvosta.

Intian viinimarkkinat ovat kuluneen vuosikymmenen aikana kasvaneet tasaisesti, joskin hitaasti. Vuonna 2004 markkinoiden suuruudeksi arvioitiin 667 000 laatikkoa (9 litraa/laatikko, "nine litre case"), josta maahantuonnin osuus oli 96 000 laatikkoa eli 14 prosenttia. Vuonna 2004 EU:sta viettiin Intiaan viinejä noin 4 167 000 euron arvosta.

Valituksen tekijät väittävät, että valituksen kohteena olevat käytännöt haittaavat tuontiviinien ja tislattujen alkoholijuomien asianmukaista pääsyä Intian markkinoille, asettavat kyseiset tuotteet kilpailullisesti epäedulliseen asemaan kotimaan tuotteisiin verrattuna ja ovat estäneet niiden kulutuksen normaalin kasvun Intiassa.

Tältä osin valituksen tekijät huomauttavat, että kun liittovaltion määrälliset tuontirajoitukset poistettiin vuonna 2001 ja ne korvattiin tässä valituksessa kuvatuilla toimenpiteillä, tislattujen alkoholijuomien tuonti laski noin 60—70 prosenttia huhtikuun ja elokuun 2001 välisenä aikana edellisvuoden vastaavaan ajanjaksoon verrattuna, koska matkailuelinkeinon käyttöön tarkoitetuille tuotteille asetettu verotustaakka käytännöllisesti katsoen hinnoitteli ne ulos markkinoilta. Valituksen tekijät huomauttavat myös, että kun edellä sanotun seurauksena tiettyyn luokkaan kuuluvissa hotelleissa ja ravintoloissa myytävillä tavaroille myönnettiin myöhemmin tiettyjä verohelpotuksia, viinien ja tislattujen alkoholijuomien tuontimäärät kasvoivat merkittävästi. Tämä viittaa siihen, että valituksen kohteena olevat verotustoimenpiteet estävät EU:n viinejä ja tislattuja alkoholijuomia saamasta suurempia markkinaosuuksia Intian kotimaan markkinoilla.

Lisäksi valituksen tekijät esittävät maahantuotujen tislattujen alkoholijuomien muissa paljolti Intian kaltaisissa kehitysmaissa tavanomaisesti saavuttamia markkinaosuuksia koskevia lukuja, joista voidaan päätellä, että EU:n tislattujen alkoholijuomien tuotannonala joutuu Intiassa kohtaamaan erityisen hankalia kaupan esteitä.

Komissio katsoo, että valituksessa esitetään riittävä alustava näyttö asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista.

6. Yhteisön etu

CEPS:n edustama EU:n tislattujen alkoholijuomien tuotannonala vie vuosittain tavaraa arviolta yli 5 miljardin euron arvosta yli 150 maahan. Tislattujen alkoholijuomien ala työllistää suoraan noin 50 000 henkilöä ja lisäksi välillisesti 250 000 henkilöä. EU:sta viedään viiniä kolmansiin maihin 4,5 miljardin euron arvosta, joka vastaa 12,5 miljardin hehtolitran (hl) määrää.

Komissio katsoo, että on olennaista turvata tasavertaiset toimintaedellytykset yhteisön vientiä harjoittaville tuotannonaloille kolmansien maiden markkinoilla, erityisesti sisäisten verojen osalta. Tullisuoja ei pidä korvata muilla protektionistisilla esteillä, jotka ovat kansainvälisten sitoumusten vastaisia. Tämä on erityisen tärkeää alkoholijuomien osalta, sillä niitä verotetaan ankarasti valmisteveron ja arvonlisäveron yhdistelmällä.

Tutkimusmenettelyn aloittamista pidetään edellä esitetyn perusteella yhteisön edun mukaisena.

7. Menettely

Asetuksella perustetun neuvoa-antavan komitean asianmukaisen kuulemisen jälkeen komissio päätti, että esitetty näyttö riittää perusteeksi aloittaa tutkimusmenettely asiaan liittyvien oikeudellisten näkökohtien ja tosiasioiden tarkastelemiseksi ja että menettelyn aloittaminen on yhteisön edun mukaista, minkä jälkeen se pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen asetuksen 8 artiklan mukaisesti.

Asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua ja esittää kirjallisesti näkökantansa valituksessa esille otetuista seikoista, missä yhteydessä niiden on toimitettava myös asiaa tukeva näyttö.

Lisäksi komissio kuulee sellaisia osapuolia, jotka ovat sitä kirjallisesti pyytäneet ilmoittautumisen yhteydessä ja joihin menettelyn tulos vaikuttaa oleellisesti.

Tämä ilmoitus julkaistaan asetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

8. Määräaika

Kaikkien asiaan liittyvien tietojen ja kuulemispyyntöjen on oltava perillä komissiossa 30 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta. Ne on toimitettava kirjallisina seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kaupapolitiikan pääosasto
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Faksi: (32-2) 299 32 64

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(2005/C 228/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätöksen tekopäivä: 19.1.2005**Nimike:** Verovapautuksen saaneet Gibraltarin yritykset**Tarkoitus:** Offshore-toiminta**Oikeusperusta:** Companies (Taxation and Concessions) Ordinance, 1967**Kesto:** Rajoittamaton**Muita tietoja:** Komissio on päättänyt EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä tukiohjelman nro E 7/2002 (Yhdistynyt kuningaskunta: verovapautuksen saaneet Gibraltarin yritykset) johdosta.

Aiheelliset toimenpiteet hyväksyttiin 18.2.2005

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Päätöksen tekopäivä:** 1.6.2005**Jäsenvaltio:** Puola (Puolan koko alue NUTS 2 –tasolla)**Tuen numero:** N 20/2005**Nimike:** Monialainen aluetukijärjestelmä, jonka tavoitteena on vähentää polttoaineen polttamisesta syntyviä päästöjä**Tarkoitus:** Alue- ja ympäristötuki. *Huomautuksia:* Alkuinvestointien tukeminen. Tuki muille investoinneille kuin alkuinvestoinneille**Oikeusperusta:** Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, Art. 31 ust. 3, Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206;

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie udzielenia pomocy na wspieranie inwestycji służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Talousarvio: 489,8 miljoonaa Puolan zlotya Euroopan aluekehitysrahastosta ja 163,3 miljoonaa zlotya kansallisista rahoituslähteistä

102,3 miljoonaa EUR Euroopan aluekehitysrahastosta ja 34,1 miljoonaa EUR kansallisista rahoituslähteistä

Tuen intensiteetti tai määrä: Tuki alkuinvestoinneille — enintään 50 prosenttia NAE tukikelpoisista kustannuksista ja pk-lisä 15 prosenttiyksikköä brutto.

Muut investoinnit — enimmäistuki kuten alkuinvestoinneissa ja lisäksi 10 prosenttia NAE (pk-lisä 15 prosenttiyksikköä brutto); enintään 50 prosenttia NAE tukikelpoisista kustannuksista tai enintään 40 prosenttia NAE (ja lisäksi 10 prosenttia) ja pk-lisä 10 prosenttiyksikköä brutto

Kesto: Vuodesta 2005 31.12.2006 saakka

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Päätöksen tekopäivä:** 27.7.2005**Jäsenvaltio:** Alankomaat**Tuen numero:** N 85/2005**Nimike:** Saastuneiden teollisuusalueiden maaperän puhdistaminen.

Voimassa olevan tukiohjelman N 520/2001 jatkaminen ja muuttaminen

Tarkoitus: Saastuneiden teollisuusalueiden puhdistamisen tukeminen**Oikeusperusta:** "Besluit financiële bepalingen bodemsanering"**Talousarvio:** 1,13 miljardia EUR avustuksina**Tuen intensiteetti tai määrä:** 15—60 % (pk-yritykset 70 %)**Kesto:** 31.12.2007 asti

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Päätöksen tekopäivä: 31.8.2004

Jäsenvaltio: Espanja

Tuen numero: N 252/2004

Nimike: Tutkimuksen ja kehityksen inhimillisten voimavarojen edistämishjelma

Tarkoitus: Tutkimuksen ja teknologian kehittäminen (Kaikki alat)

Oikeusperusta: Orden ministerial del Ministerio de Educación y Ciencia: "Orden CTE XXX, por la que se establecen las bases y se hace pública la convocatoria del Programa Torres Quevedo para facilitar la incorporación de personal de I+D (doctores y tecnólogos) a empresas, centros tecnológicos y asociaciones empresariales"

Talousarvio: 33 600 000 EUR

Tuen intensiteetti tai määrä: Teolliseen tutkimukseen tarkoitettun tuen bruttomääräinen enimmäisintensiteetti on 50 prosenttia. Kilpailua edeltävään kehittämistoimintaan tarkoitettun tuen bruttomääräinen enimmäisintensiteetti on 25 prosenttia. Pk-yrityksille ylimääräinen 10 prosentin korotus. Teollista tutkimusta edeltäviin toteutettavuustutkimuksiin tarkoitettun tuen bruttomääräinen enimmäisintensiteetti on 75 prosenttia ja kilpailua edeltävää kehitystoimintaa edeltäviin toteutettavuustutkimuksiin tarkoitettun tuen 50 prosenttia. EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisille alueille ylimääräinen 10 prosentin korotus

Kesto: 1.7.2004—31.12.2007

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Päätöksen tekopäivä: 20.7.2005

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tuen numero: N 253/2005

Nimike: Toimenpide ei ole tukea. Takaus

Tarkoitus: Laivanrakennus

Oikeusperusta: Besluit houdende regels inzake de verstrekking van borgstelling ter zake van kredieten voor scheepsnieuwbouw (gebaseerd op Kaderwet EZ subsidies)

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Päätöksen tekopäivä: 16.10.2002

Jäsenvaltio: Yhdistynyt kuningaskunta — Skotlanti

Tuen numero: N 317/2002

Nimike: Scottish Property Support — Bespoke Development Scheme

Tarkoitus: Liiketilöjen ja -rakennusten kehittämisen tukeminen yksityisellä sektorilla

Oikeusperusta: Enterprise and New Towns (Scotland) Act 1990, as amended on 1 April 2001 by Scottish Statutory Instrument 2001 N° 126. Local Government Act 1973. Section 171 of Local Government Act etc (Scotland) Act 1994

Talousarvio: 20—23 milj. punttaa vuosittain

Tuen intensiteetti tai määrä: Asetuksen (EY) N:o 70/2001 mukainen enimmäisintensiteetti

Kesto: 31.12.2006 asti

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Päätöksen tekopäivä: 9.12.2004

Jäsenvaltio: Ranska

Tuen numero: N 359/2004

Nimike: Tukiohjelman "Martinique 2000—2006: korkotuki" muuttaminen

Oikeusperusta: DOCUP 2000-2006 Martinique

Tarkoitus: Paikallisten pk-yritysten kannattavuuden parantaminen vähentämällä niiden investointihankkeisiin liittyviä rahoituskuluja

Talousarvio: 3 260 000 EUR

Kesto: vuoden 2006 loppuun

Muita tietoja: Muutoksella laajennetaan tukiohjelman soveltamisala kaikkiin toimialoihin lukuun ottamatta herkkiä toimialoja, kalastusta ja maataloutta (liite I) sekä pienennetään talousarviota

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(2005/C 228/05)

Päätöksen tekopäivä: 11.5.2005**Jäsenvaltio:** Puola (Łódzkie)**Tuen numero:** N 90/2005**Nimike:** Łódźin kaupungin yrittäjille tarkoitettu aluetukiohjelma**Oikeusperusta:** Art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.; Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r., Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 z późn. zm.; Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łódź**Tarkoitus:** Aluetuki**Selvitys:** Tuki uusille investoinneille ja investointeihin liittyvälle työpaikkojen luomiselle**Talousarvio:** 6 000 000 PZL (1 500 000 EUR)**Tuen intensiteetti tai määrä:** Brutto: 50 %.**Selvitys:** 15 % korotus pk-yrityksille; 30 % 50 %:sta moottoriajoneuvoalalle tehtäville investoinneille, kun tuen määrä ylittää 5 miljoonaa EUR**Kesto:** Vuoden 2005 alusta 31.12.2006 saakka

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Kesto:** 7 vuotta**Muita tietoja:** Vuosittaiset tiedonannot vuosina 2007—2010 sekä vuosikertomus. Vuoden 2004 kertomuksen määräaika on 31. joulukuuta 2005

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Päätöksen tekopäivä:** 7.6.2005**Jäsenvaltio:** Slovakia**Tuen numero:** N 168/2005**Nimike:** Valtiontuki — *Hornonitrianske bane Prievidza***Tavoite:** Aikaisemmasta toiminnasta periytyvien velvoitteiden hoitaminen kivihiilialalla**Oikeusperusta:** Zákon SR č. 523/2004; smernica MH SR č. 10/2003; zákon SR č. 231/1999; výnos č. 1/2005 MH SR**Talousarvio:** 24 000 000 korunaa (630 651 EUR)**Tuen intensiteetti tai määrä:** 24 000 000 korunaa (630 651 EUR)**Kesto:** Vuosi 2004

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Päätöksen tekopäivä:** 22.6.2005**Jäsenvaltio:** Unkari**Tuen numero:** N 92/2005**Nimike:** Unkarin kivihiiliteollisuuden rakenneuudistussuunnitelma 2004—2010**Tarkoitus:** Energiahuollon varmistaminen kivihiilituotannon avulla**Oikeusperusta:** A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet**Talousarvio:** 64,3 miljardia forintia (255 milj. EUR)**Tuen intensiteetti tai määrä:** 64,3 miljardia forintia (255 milj. EUR)**Päätöksen tekopäivä:** 22.6.2005**Jäsenvaltio:** Saksa**Tuen numero:** N 320/2004**Nimike:** Saksan hiiliteollisuuden rakenneuudistussuunnitelma 2006—2010**Tarkoitus:** Energian saannin varmistaminen hiilentuotannon avulla

Oikeusperusta: Haushaltsgesetz 2004; Gesetz über die Bergmannsprämie von 1956

Talousarvio: 12 miljardia EUR

Tuen intensiteetti tai määrä: 12 miljardia EUR

Kesto: 5 vuotta

Muita tietoja: vuotuinen ilmoitus ja vuosikertomus

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Päätöksen tekopäivä: 14.6.2005

Jäsenvaltio: Italia [Friuli-Venezia Giulia]

Tuen numero: N 433/2004

Nimike: Tuki yrityksille ympäristönsuojeluun

Tarkoitus: Tuen tarkoituksena on parantaa ympäristönsuojelua vähentämällä saaste- ja melupäästöjä sekä vähentämällä teollisuusjätteitä käyttämällä niitä uudestaan tuotantoprosessin aikana

Oikeusperusta: Deliberazione della Giunta regionale n. 1002 del 22 aprile 2004. "L.R. 18/2003, art.1. Regolamento concernente modalità e criteri per la concessione di contributi finalizzati alla tutela dell'ambiente"

Talousarvio: 0,761 miljoonaa EUR

Tuen intensiteetti tai määrä: 15 prosenttia pk-yritysten tukikelpoisista kustannuksista, joita niille aiheutuu uusien sitovien yhteisön normien edellyttämistä mukautuksista kolmen vuoden siirtymäajan aikana.

30 prosenttia sellaisten investointien tukikelpoisista kustannuksista, joiden ansiosta ylitetään yhteisön normien mukainen vaatimustaso (tähän lisätään 5 prosenttia 87 artiklan 3 kohdan c) alakohdan mukaisilla tukialueilla ja 10 prosenttia pk-yritysten osalta)

Kesto: 31. joulukuuta 2005

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Päätöksen tekopäivä: 16.3.2005

Jäsenvaltio: Itävalta

Tuen numero: N 622/2003

Nimike: Digitalisierungsfonds

Tarkoitus: Tuetaan ja edistetään digitaalisen lähetystekniikan käyttöönottoa ja siirtymistä analogisista televisiolähetyksistä digitaalisiin lähetyksiin Itävallassa

Oikeusperusta: KommAustria-Gesetz (KOG) BgBl. I, Nr.32/2001 idF BgBl. I, Nr. 71/2003, §§ 9a — 9e und Richtlinien über die Förderung von Projekten durch den Digitalisierungsfonds (Fassung vom 2.9.2004) in Verbindung mit § 21 Privatfernsehgesetz (PrTV-G). Die letzten Änderungen wurden durch das Bundesgesetz, mit dem das Privatradiogesetz, das Privatfernsehgesetz (PrTV-G), das KommAustria-Gesetz und das ORF-Gesetz geändert werden sowie das Fernsehsignalgesetz aufgehoben wird (veröffentlicht am 30.7.2004 unter BgBl. I Nr. 97/2004 und in Kraft getreten am 1.8.2004) eingeführt

Talousarvio: 7,5 miljoonaa EUR vuodessa

Tuen intensiteetti tai määrä: 50 %

Kesto: Ei määritelty, tarkistetaan kahden vuoden kuluttua, hankkeiden tosiasiallinen rahoitus on ajallisesti rajattu.

Muita tietoja: Tuen muoto: Avustukset

Lopullinen talousarvio ja tukimäärät riippuvat ehdotuspyyntöjen tuloksista ja käytettävissä olevista valtion varoista

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisella kielellä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

VALTIONTUKI — RANSKA

Valtiontuki N:o C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) — Renderointialan tuet vuonna 2003

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2005/C 228/06)

Komissio on ilmoittanut 5. heinäkuuta 2005 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Ranskalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto
Linja H2
Toimisto: Loi 130 5/128
B-1049 Bryssel
Faksi: (32-2) 296 76 72

Huomautukset toimitetaan Ranskalle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luotamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Eläinten ruhojen ja teurastamojätteiden keruusta ja hävittämisestä 26. joulukuuta 1996 annetussa Ranskan laissa nro 96-1139 säädetään, että lihan vähittäismyyntiyritykset, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 5 miljoonaa Ranskan frangia (¹), vapautetaan renderointimaksusta. Vapautus ei viittaa lihan myynnillä saavutettuun liikevaihtoon vaan kokonaisuutena. Vapautusta jatkettiin komission käytettävissä olevien tietojen mukaan vuonna 2003; se on tämän muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen aiheena.

Arviointi

Myönnettyjen tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille on tässä vaiheessa kyseenalaista seuraavista syistä:

- Vapautus renderointimaksun suorittamisesta näyttää tässä vaiheessa merkitsevän valtiolle varojen menetystä, joka ei vaikuta perustellulta verotusjärjestelmän luonteeseen ja taloudellisen rakenteen kannalta. Vapautus ei komission käytettävissä olevien tietojen mukaan viittaa lihan myynnillä saavutettuun liikevaihtoon vaan kokonaisuutena. Tässä vaiheessa näyttää siltä, että vapautus tarjoaa edun, joka saattaa olla EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
- Vapautukseen ei näytä sisältyvän kannustavia piirteitä, eikä tuensaajilta edellytetä vastasuorituksia. Ellei yhteisön lainsäädännössä tai maatalouden suuntaviivoissa siis ole erityisesti mainittu poikkeuksesta, yksinomaan tuottajien taloudellisen aseman parantamiseen tarkoitettua yksipuolista

(¹) Tämä kynnyksiarvo oli alun perin 2,5 miljoonaa Ranskan frangia, ja se korotettiin 5 miljoonaan euroon vuonna 2001.

valtiontuet, jotka eivät millään tavoin edistä alan kehitystä, ja erityisesti pelkästään hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella myönnettävät tuet katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille.

KIRJE

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les mesures citées en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, pour la partie concernant l'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage.

I. PROCÉDURE

1. Par lettre du 7 novembre 2003, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, la mesure citée en objet.
2. La notification originale concernait, d'un côté, des aides octroyées en 2003 et, d'un autre côté, des aides envisagées à partir de 2004. Du fait qu'une partie des aides avait déjà été octroyée, la Commission a décidé à l'époque de scinder le dossier. Ainsi, seule l'aide concernant l'année 2003 fait l'objet d'examen dans le cadre de la présente décision.

3. La taxe d'équarrissage a été supprimée à partir du 1er janvier 2004. Le financement du SPE est désormais garanti par le fruit d'une "taxe d'abattage", vis-à-vis laquelle la Commission n'a pas soulevé d'objection^(?).
4. Dans le cadre de l'instruction de ce dossier, les autorités françaises ont envoyé à la Commission des informations pertinentes aussi pour le cas d'espèce, notamment par lettre du 29 décembre 2003.
5. Aucune aide en faveur des entreprises d'équarrissage réalisant le service public de l'équarrissage en France n'a été notifiée. La Commission n'examine pas, dans le cadre de la présente décision, les éventuelles aides qui pourraient exister en faveur des entreprises d'équarrissage.
6. Par lettre du 18 janvier 2002, les autorités françaises avaient notifié un régime d'aides d'État concernant le financement des déchets animaux, lequel a été enregistré sous le n° d'aide N 16/2002, devenue par la suite NN 44/2002. Des informations actualisées sur ce régime d'aides ont été incluses dans la présente notification. Toutefois, ce régime fera l'objet d'un examen dans le cadre d'une autre décision.
7. Par lettre du 7 avril 2005, enregistrée le 12 avril 2005, les autorités françaises ont soumis des informations complémentaires, demandées par la Commission par lettre du 4 mars 2005.
- de salaisons, produits de charcuterie, saindoux, conserves de viandes et abats transformés;
- d'aliments pour animaux à base de viandes et d'abats.
11. Les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente est inférieur à 2 500 000 francs français (FRF)⁽³⁾ (381 122 euros) hors TVA sont exonérées de la taxe. Les taux d'imposition de la taxe sont fixés, par tranche d'achats mensuels hors TVA, à 0,5 % jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 0,9 % au-delà de 125 000 FRF. L'article 35 de la loi de finances rectificative pour 2000 (loi n° 2000-1353 du 30 décembre 2000) a apporté certaines modifications au mécanisme de la taxe d'équarrissage, entrées en vigueur le 1er janvier 2001. Ces modifications visaient à contrecarrer les effets de la crise de l'ESB, et les surcoûts qui en découlent. Dès lors, l'assiette de la taxe a été aussi élargie aux "autres produits à base de viande". Le taux de la taxe a été désormais fixé à 2,1 % pour la tranche d'achats mensuels jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 3,9 % au-delà de 125 000 FRF. En outre, toutes les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente était inférieur à 5 000 000 FRF (762 245 euros) hors TVA ont été désormais exonérées de la taxe.
12. Initialement, c'est à dire, à partir du 1er janvier 1997, le produit de la taxe a été affecté à un fonds spécialement créé à cet effet, ayant pour objet de financer le service de collecte et d'élimination des cadavres d'animaux et de saisies d'abattoirs reconnus impropres à la consommation humaine et animale, c'est à dire les activités définies comme mission de service public par l'article 264 du Code rural mentionné plus haut. Le fonds était géré par le Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
13. Depuis le 1er janvier 2001, le produit de la taxe d'équarrissage est directement affecté au budget général de l'État, et plus au fond créé à cet effet. Pour l'année 2003, les crédits ont été ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales par le décret n° 2002-1580 du 30 décembre 2002 portant application de la loi de finances pour 2003. Ils sont inscrits en tant que dépenses ordinaires de ce ministère, au titre IV, Interventions publiques, 4ème partie, actions économique, encouragements et interventions. Pour l'année 2003, le produit de cette taxe a été évalué à 550 millions d'euros.
14. La notification de 2003 prévoit des aides pour le stockage et la destruction des farines animales, ainsi que des aides pour le transport et la destruction d'animaux trouvés morts et des déchets d'abattoir. En plus, la loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 5 millions FRF⁽⁴⁾. Cette exonération, selon les informations à disposition de la Commission, a continué à opérer en 2003; elle sera donc analysée dans le cadre de la présente décision.

II. DESCRIPTION

8. Il s'agit du financement, pour l'année 2003, du service public de l'équarrissage (SPE) et de la destruction des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale.
9. Le SPE était financé par la taxe d'équarrissage, instituée par l'article 302 bis ZD du Code général des impôts français, issu de l'article 1er de la Loi française n° 96-1139 du 26 décembre 1996, relative à la collecte et à l'élimination des cadavres d'animaux et des déchets d'abattoirs (par après: Loi de 1996).
10. La taxe d'équarrissage porte sur les achats de viande et d'autres produits spécifiés par toute personne qui réalise des ventes au détail de ces produits. La taxe est en principe due par toute personne qui réalise des ventes au détail. Son assiette est constituée par la valeur hors taxe sur la valeur ajoutée (TVA) des achats de toute provenance:
- de viandes et abats, frais ou cuits, réfrigérés ou congelés, de volaille, de lapin, de gibier ou d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et des espèces chevaline, asine et de leurs croisements;

^(?) Aide d'État n° N 515/2003, lettre aux autorités françaises n° C(2004) 936 fin du 30 mars 2004.

⁽³⁾ Sur la base de 1 FRF = 0,15 euro.

⁽⁴⁾ Ce seuil, originellement de 2,5 millions FRF, a été augmenté à 5 millions FRF en 2001.

II.a) Farines animales et déchets d'abattoir

janvier 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 46 EUR/tonne de déchets et sous-produits;

15. Concernant les farines animales, l'indemnisation des entreprises productrices et destructrices de farines d'origine animale s'effectue en 2003 selon les modalités suivantes:

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale à destination d'une entreprise autorisée pour l'incinération des déchets animaux: à compter du 1er janvier 2003, 185 EUR/tonne de farine; à compter du 1er mars 2003, 100 EUR; et à compter du 1er septembre 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 40 EUR;

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale vers un lieu de stockage public (avec l'accord de l'État): à compter du 1er janvier 2003, 145 EUR/tonne de farine; du 1er mars au 31 août 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 60 EUR;

— pour les entreprises détruisant les déchets sans produire de farines (incinération des déchets): à compter du 1er

— pour les entreprises d'incinération de farines: à compter du 1er janvier 2003, 77 EUR/tonne de farine.

16. Concernant les déchets d'abattoir, les coûts de stockage de ces déchets se sont élevés à 40,5 millions d'euros jusqu'à 2003. Ces dépenses incluent la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. Elles ont fait l'objet de marchés publics ou de réquisitions, au niveau des départements. Ces coûts ont été pris en charge à 100 % par l'État.

17. En 2003, les coûts totale de collecte, de transformation et d'incinération des déchets d'abattoirs se sont élevés à 359,5 millions d'euros. La prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros, comme détaillé ci-dessous.

Part de l'État		Part des entreprises	
service public de l'équarrissage (réquisitions)	74 millions EUR	sous-produits de catégories 1 et 2 du règlement (CE) n° 1774/2002, non pris en charge dans le cadre du SPE, facturation directe: 210 000 tonnes × 180 EUR/t	38 millions EUR
farines bas risque produites et éliminées en 2003	66,5 millions EUR	élimination des déchets de catégorie 3 non valorisés (part prise en charge par les entreprises du fait de la dégressivité des indemnisations réduites à 0 en 2004)	150 millions EUR
farines bas risque produites et entreposées en 2003 éliminées ultérieurement	7 millions EUR	déchets d'abattoirs relevant du SPE pour le dernier trimestre 2003, non pris en charge par l'État en 2003 mais payé par la filière en 2004 selon le nouveau dispositif mis en place	24 millions EUR
Total Etat	147,5 millions EUR	Total entreprises	212 millions EUR

18. Ces mesures sont financées par des crédits ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales au titre des dépenses ordinaires du budget de ce ministère.

19. Il a été mis fin au versement de ces aides au plus tard à compter du 1er janvier 2004.

20. Les autorités françaises ne versent pas d'aides à la prise en charge des tests ESB et EST qui sont assumés par les professionnels de la filière.

lectés et éliminés dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE) institué par la loi de 1996 ⁽⁵⁾.

22. S'agissant des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles, le coût total de leur élimination s'est élevé à 137 millions d'euros en 2003. Il ne fait pas l'objet de facturation directe mais est pris en charge à 100 % par les pouvoirs publics dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE).

23. Les autorités françaises ont précisé que certaines données chiffrées mentionnées dans leur lettre de réponse (concernant les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts) sont encore susceptibles d'être ajustées dans des proportions minimales qui ne remettront pas en cause les masses globales concernées.

II.b) Animaux trouvés morts

21. Les sous-produits qui présentent les risques sanitaires les plus importants, particulièrement ceux qui relèvent de la catégorie 1 du règlement (CE) n° 1774/2000, notamment les cadavres d'animaux et les déchets d'abattoirs, sont col-

⁽⁵⁾ En effet, en application de l'article L.226-1 du code rural, "la collecte et l'élimination des cadavres d'animaux, celles des viandes, abats et sous-produits animaux saisis à l'abattoir reconnus impropres à la consommation humaine et animale, ainsi que celles des matériels présentant un risque spécifique au regard des encéphalopathies spongiformes subaiguës transmissibles, dénommés matériels à risque spécifié et dont la liste est arrêtée par le ministre chargé de l'agriculture, constituent une mission de service public qui relève de la compétence de l'État".

II.c) Aide pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage

24. La loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 2,5 millions FRF (ce seuil a ensuite été augmenté à 5 millions FRF en 2001). Cette exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
25. D'après les informations en possession de la Commission, cette exonération du paiement de la taxe d'équarrissage a continué à opérer encore en 2003.

III. APPRÉCIATION

III.1. Existence de l'aide

26. Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
27. Il apparaît que les aides pour l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que pour la collecte et destruction des farines animales et des déchets d'abattoir ont été financé par le budget de l'État (comme spécifié au point III.2 c), elles apportent des bénéfices à certaines entreprises agricole qui auraient dû disposer de ces déchets et faussent au menace de fausser la concurrence. Ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur concerné est ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, pourtant, sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre. En 2003, en France on élevait 19 200 400 bovins, 15 250 700 porcs, 8 962 500 ovins et 1 228 800 caprins ⁽⁶⁾.
28. Il s'agit donc des mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité ⁽⁷⁾.
29. Les articles 87 à 89 du traité sont rendus applicables dans le secteur de la viande de porc par l'article 21 du règlement (CEE) n° 2759/75 du Conseil ⁽⁸⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande bovine par l'article 40 du règlement (CE) n° 1254/1999 du Conseil ⁽⁹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Avant l'adoption de ce dernier, ils étaient rendus applica-

bles dans le même secteur par l'article 24 du règlement (CEE) n° 805/68 du Conseil ⁽¹⁰⁾. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande de volaille par l'article 19 du règlement (CEE) n° 2777/75 du Conseil ⁽¹¹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits.

30. L'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage semble, à ce stade, impliquer une perte de ressources pour l'État et ne semble pas, à ce stade, justifiée par la nature et l'économie du système fiscal qui a comme objectif d'assurer les recettes de l'État. En effet, selon les informations dont dispose la Commission, l'exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
31. Comme la taxe d'équarrissage est calculée sur la valeur des produits sur base de viande, il ne semble pas justifié d'exonérer du paiement de la taxe une entreprise avec un chiffre d'affaires plus élevé en termes de ventes de viande, tandis que son concurrent, qui réaliserait un chiffre d'affaires inférieur avec les produits à base de viande, serait soumis à la taxe.
32. En conséquence, ladite exonération semble, à ce stade, constituer un avantage sélectif. Il s'agirait ainsi d'une aide en faveur des vendeurs exonérés qui trouvent leur charge fiscale allégée. Sur base des chiffres concernant le commerce de viande donnés ci-dessous, la Commission conclut, à ce stade, que l'exemption en 2003 de la taxe en faveur des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF est un avantage susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
33. À ce stade, la Commission ne peut pas exclure un impact de l'exonération de la taxe sur les échanges entre États membres, notamment dans des zones frontalières.
34. L'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF semble donc constituer une aide d'État aux termes de l'article 87.1 du traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

35. L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
36. La Commission, doit signaler, au préalable, que les aides d'État en question pour l'année 2003 ont été mises en exécution avant que la Commission ait pu se prononcer sur leur compatibilité avec les règles de concurrence applicables. Du fait que les mesures mises en exécution par la France contiennent des éléments d'aide d'État, il s'ensuit qu'il s'agit d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens du traité.

⁽⁶⁾ Source Eurostat.

⁽⁷⁾ La Cour de justice a déjà eu à trancher sur le service public de l'équarrissage français dans le cadre de l'affaire GEMO.

⁽⁸⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

⁽⁹⁾ JO L 160 du 26.6.1999.

⁽¹⁰⁾ JO L 148 du 28.6.1968.

⁽¹¹⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

37. D'après le point 23.3 des lignes directrices agricoles ⁽¹²⁾, toute aide illégale au sens de l'article 1er (f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.
38. Les mesures financées par les autorités françaises sont: le stockage et élimination des farines animales, l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles et la collecte, la transformation et l'élimination des déchets d'abattoir. En plus, l'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF doit, elle aussi, être évaluée à la lumière des règles sur les aides d'État dans le secteur agricole.
39. La Commission a adopté, en 2002, les Lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État liées aux tests EST, aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs ⁽¹³⁾ (ci-après les lignes directrices EST). Ces lignes directrices sont applicables depuis le 1er janvier 2003. Les farines animales produites ainsi que les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts concernent l'année 2003. Le stockage des farines animales peut concerner aussi les coûts des farines accumulées depuis 2001. Au point 44 des lignes directrices EST il est prévu que, en dehors des cas relatifs notamment aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs, les aides illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 seront examinées conformément aux règles et lignes directrices EST applicables au moment où l'aide a été octroyée. Donc, pour ces types d'aide, ces lignes directrices et les lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole constituent l'encadrement à l'égard duquel les aides notifiées doivent être examinées.
40. S'agissant des mesures partiellement financées au moyen d'une taxe parafiscale, tant la nature des aides que le financement de celles-ci doit, le cas échéant, être examiné.
- III.2 a) *Animaux trouvés morts*
41. En France, les animaux trouvés morts entrent dans le champ d'application des dispositions relatives au service public de l'équarrissage. Ainsi qu'il a été indiqué précédemment, le coût total de l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles s'élèvera, pour 2003, à 137 millions d'euros.
42. Le point 28 et suivants des lignes directrices EST prévoit que, jusqu'au 31 décembre 2003, les États membres peuvent accorder des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts d'enlèvement (collecte et transport) et de destruction (stockage, transformation, destruction et élimination finale) des animaux trouvés morts.
43. Il se dégage des informations fournies que l'élimination d'animaux morts a été financée à un taux maximum de 100 % par l'État en 2003.
44. Les autorités françaises ont spécifié que l'aide a été octroyée uniquement aux producteurs et que la définition d'animaux trouvés morts correspond à celle prévue au point 17 des Lignes directrices EST.
45. En plus, aux termes des points 33 et 34 des Lignes directrices EST, en vue de faciliter l'administration de ces aides d'État, l'aide peut être versée aux opérateurs économiques travaillant en aval de l'agriculteur et offrant des services liés à l'enlèvement et/ou à la destruction des animaux trouvés morts, à la condition qu'il puisse être prouvé que le montant intégral de l'aide d'État versée est remis à l'agriculteur. À moins qu'il ne soit démontré que, par nature ou en application d'une disposition juridique concernant un service donné, un seul fournisseur est possible, lorsque le choix du fournisseur de ces services n'est pas laissé à l'agriculteur, ce fournisseur doit être choisi et rémunéré conformément aux principes du marché, de manière non discriminatoire, en ayant le cas échéant recours à une procédure d'appel d'offres conforme à la législation communautaire, et en toute hypothèse en recourant à un degré de publicité suffisant pour assurer au marché de services concerné une libre concurrence et pour permettre le contrôle de l'impartialité des règles d'appel d'offres.
46. Dans ce cas, il résulte du décret n° 96-1229 du 27 décembre 1996 modifié par le décret n° 97-1005 du 30 octobre 1997 que le service public de l'équarrissage est soumis aux procédures de passation des marchés publics dans les conditions qui suivent. Le préfet est l'autorité chargée, dans chaque département, de l'exécution du service public de l'équarrissage. Il passe, à cet effet, les marchés nécessaires selon les procédures définies par le Code des marchés publics. Par dérogation, certains peuvent être passés à l'échelon national lorsque des considérations d'ordre technique ou économique justifient une coordination à un tel niveau.
47. Pour l'année 2003, les procédures de marchés publics n'ont cependant pas permis d'assurer les prestations indispensables à la bonne marche du SPE. En effet, les appels d'offres lancés par les préfets de région sur les périodes 2002-2004 et 2005-2011 sont restés infructueux du fait soit de l'absence de réponse, soit de réponses incomplètes ou assorties de réserves contraires au cahier des clauses exigées. Dans ces conditions, les marchés ont été déclarés sans suite.
48. En conséquence, les autorités françaises ont dû procéder à des réquisitions pour des motifs d'urgence, de salubrité et d'ordre public. Ces réquisitions ont été effectuées sur la base de l'ordonnance n° 59-63 du 6 janvier 1959 relative aux réquisitions de biens et de services et du décret d'application n° 62-367 du 26 mars 1962.
49. Ces dispositions prévoient notamment que la rémunération des prestations requises est versée sous forme d'indemnités qui ne doivent compenser que la perte matérielle, directe et certaine que la réquisition a imposée au prestataire. Ces indemnités tiennent compte exclusivement de toutes les dépenses exposées d'une façon effective et nécessaire par le prestataire de la rémunération du travail, de l'amortissement et de la rémunération du capital, appréciées sur des bases normales. En revanche, aucune indemnisation n'est due pour la privation du profit qu'aurait pu procurer au prestataire la libre disposition du bien requis ou la poursuite en toute liberté de son activité professionnelle.

⁽¹²⁾ JO C 232 du 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ JO C 324 du 24.12.2002.

50. En vue des spécifications fournies par les autorités françaises, la Commission considère que les conditions prévues dans les lignes directrices EST sont respectées et que, de ce fait, les aides en question sont compatibles avec le marché commun, sur la base de l'article 87. 3 c) du traité.

III.2 b) Farines animales et déchets d'abattoir

51. En ce qui concerne les déchets d'abattoir, le point 39 et suivants des lignes directrices ETS prévoient que la Commission autorisera des aides d'État pouvant aller jusqu'à 50 % des coûts générés par l'élimination sûre des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale et produits en 2003. La Commission autorise aussi des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés à l'élimination des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisations commerciales et produites avant la date de mise en application des présentes lignes directrices.

52. En plus, et en vue de réduire le risque de stockage peu sûr de tels matériels, la Commission autorise des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés au stockage sûr et approprié de matériels à risque spécifiés et de farines de viande et d'os en attente d'une élimination sûre, jusqu'à la fin 2004.

53. Il se dégage des informations fournies, que les coûts de stockage de farines de viande ont été pris en charge depuis 2000 à un taux maximal de 100 % par l'État français et que cela était aussi le cas en 2003. Ces déchets ne feront plus l'objet d'une aide à compter du 1er janvier 2004. Les coûts de stockage des déchets d'abattoir ont été pris en charge à 100 % par l'État en 2003. Ils sont évalués à 40,5 millions d'euros incluant la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. S'agissant des farines bas risque, les autorités françaises précisent qu'elles concernent les farines de viandes et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale à la suite de la suspension de l'utilisation de ces sous-produits dans l'alimentation pour les animaux.

54. Concernant les coûts de collecte, transformation et incinération des déchets d'abattoir prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros. Il en découle que les charges directement supportées par les entreprises productrices de déchets carnés sont supérieures à la moitié du coût d'élimination des déchets d'abattoirs en 2003.

55. Sur base des faits exposés plus haut, la Commission est donc en mesure de conclure que les aides en l'espèce octroyées en France en 2003 répondent aux conditions des lignes directrices TSE.

III.2 c) Le financement des aides sous a) et b)

56. En France, tant l'aide à l'élimination des farines d'os et de viandes non commercialisables que le SPE sont financés sur le budget de l'État depuis le 1er janvier 2001.

57. Comme déjà affirmé dans le cadre de la décision C 49/02 concernant la taxe sur les achats de viande (taxe d'équarissage) ⁽¹⁴⁾, la Commission considère qu'en général, l'introduction du produit d'une taxe dans le système budgétaire national ne rendrait plus possible de retracer le lien entre ladite taxe et le financement d'un service déterminé fourni et financé par l'État. De ce fait, il ne serait plus possible d'affirmer qu'une taxe frappant aussi la viande des autres États membres revêt un caractère discriminatoire vis-à-vis les produits desdits États membres, parce que le produit de la taxe se confondrait avec le reste des revenus de l'État, sans que le financement des aides puisse lui être directement attribué.

58. Dans ce cas, comme spécifié par les autorités françaises, depuis le 1er janvier 2001, il n'existe plus de fonds servant à financer le SPE et les crédits affectés au SPE sont inscrits au budget du ministère chargé de l'agriculture au même titre que d'autres dépenses. En outre, les montants afférents au produit de la taxe et au coût du SPE ne sont pas équivalents.

59. La Commission a déjà conclu, dans le cadre de la Décision précitée, qu'il existe une déconnexion entre la taxe d'équarissage et le financement du SPE depuis le 1er janvier 2001.

60. En plus, sur la base de la récente jurisprudence communautaire ⁽¹⁵⁾ pour que l'on puisse considérer une taxe, ou une partie d'une taxe, comme faisant partie intégrante d'une mesure d'aide, il doit nécessairement exister un lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente, en ce sens que le produit de la taxe est nécessairement affecté au financement de l'aide. Si un tel lien existe, le produit de la taxe influence directement l'importance de l'aide et, par voie de conséquence, l'appréciation de la compatibilité de cette aide avec le marché commun.

61. Les mesures prises en 2003 et dont est question dans la présente décision, ont été financées par le budget de l'État, dans les mêmes conditions qu'en 2001 et 2002, comme indiqué dans la description. Le mode de financement n'a été modifié qu'à compter du 1er janvier 2004, date à partir de laquelle une taxe dite d'abattage a été instituée ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Décision SG D 2004 205908 du 17.12.2004.

⁽¹⁵⁾ Affaire CJE C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant — Staatssecretaris van Financiën, du 13.1.2005.

⁽¹⁶⁾ Cf.: Décision de la Commission N 515/A/2003 SG D 2004 201428 du 1.4.2004.

62. Pour l'année 2003, le produit de la taxe d'équarrissage, qui a été évalué à 550 millions d'euros dans la loi n° 2002-1575 du 30 décembre 2002, loi de finances pour 2003, est d'ailleurs, d'après les autorités françaises, sans commune mesure avec le crédit ouvert auprès du ministère compétent pour assurer le financement du coût de l'équarrissage.
63. Dans le cas d'espèce, il n'existe donc aucun lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente et le produit de la taxe n'est pas affecté au financement de l'aide. De ce fait, aucun examen complémentaire concernant le financement des aides n'est requis, notamment à la lumière de l'article 90 du traité UE.
64. La Commission n'a pas reçu des plaintes concernant les aides en cause, accordées en 2003. Or, le type de financement de l'aide en cause a fait l'objet des plaintes en ce qui concerne les années antérieures. La Commission s'est déjà exprimé sur la séparation entre taxe d'équarrissage et financement des aides en 2001 et 2002 dans le cadre de la Décision C 49/2002. Il s'agit du même dispositif pour l'année 2003.

III.2 d) Exonération du paiement de la taxe d'équarrissage

65. S'agissant d'entreprises de commercialisation des produits agricoles, du fait que la Commission, à ce stade, considère que les échanges intra-communautaires sont affectés, la Commission considère, à ce stade, que l'aide tombe dans le champ d'application du point 3.5 des lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole. Celui-ci prévoit que, pour être considérée comme compatible avec le marché commun, toute mesure d'aide doit avoir un certain élément incitatif ou exiger une contrepartie du bénéficiaire. Ainsi, sauf exceptions expressément prévues dans la législation communautaire ou dans ces lignes directrices, les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun.
66. L'exonération en l'espèce semble consister en un allègement des charges dépourvues de tout élément incitatif et de toute contrepartie des bénéficiaires dont la compatibilité avec les règles de concurrence n'est pas, à ce stade, prouvée.
67. Pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage la Commission ne saurait, donc, exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité et qu'il s'agisse d'une aide au fonctionnement, sur laquelle la Commission a des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.

IV. CONCLUSION

68. La Commission regrette que la France ait mis à exécution les mesures d'aide décrites plus haut en violation de l'article 88, paragraphe 3, du traité.
69. Vu tout ce qui précède, la Commission conclut que les mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchets d'abattoir ne risquent pas d'affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Elles peuvent donc bénéficier de la dérogation de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité en tant que mesure pouvant contribuer au développement du secteur.
70. Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission considère à ce stade qu'en ce qui concerne les mesures en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage, elle ne saurait exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
71. La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage.
72. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.»

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ)
Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä

(2005/C 228/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 9. syyskuuta 2005 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritykset Wielkopolskie Zakłady Tłuszczowe ADM Szamotuły Sp. z.o.o. ("ADM Poland", Puola), joka kuuluu yhtymään ADM ja Cefetra B.V. ("Cefetra", Alankomaat) hankkivat neuvoston asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä yhteisen määräysvallan yrityksessä Bałtycki Terminal Zbożowy sp. z.o.o. ("BTZ", Puola), joka on tällä hetkellä Gdynian satamahallinnon määräysvallassa, ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— ADM Poland: öljyjen tuotanto, erityisesti rypsiöljyn tuotanto

— Cefetra: sekarehujen raaka-aineiden kauppa

— BTZ: terminaalipalvelujen tuottaminen mukaan lukien maataloustuotteiden lastaus, purku ja varastointi Gdynian satamassa Puolassa

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu toimi voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty. On huomattava, että asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽²⁾ nojalla annetun komission tiedonannon mukaisesti.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Yrityskeskittymien valvonta — Kirjaamo
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32.